

- Meditatie
- Ambtelijke praktijk
- Bijbelstudie
- Kerkelijk actueel
- Boekbespreking

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

Christus, de altijd biddende Hogepriester in de hemel

"Alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden"

Hebr. 7:25

Wat een voorrecht, ja, wat een wonder van genade dat wij altijd ook nog mogen bidden! Voor onszelf en ook voor elkaar, persoonlijk en ook samen mét elkaar. Dat de HEERE ons daar Zelf in Zijn Woord vaak zelfs toe opwekt en aanspoort, met de belofte erbij, dat Hij ons juist in die weg Zijn zegen dan ook zeker wil en zal schenken...

Bij en ondanks alle verdere verschil en onderscheid hebben al Gods kinderen dan toch ook dit gemeen, dat ze allemaal toch ook een biddend leven kennen. Wij ook? Het gebed is zelfs de ademtocht der ziel...

"Vader, Ik heb verzoening voor hem, voor haar gevonden en Ik wil dan ook dat die bij Mij zijn die Gij Mij gegeven hebt".

Als het nu echter ook eens van het gebed van Gods kinderen zelf afhangt? Wat kwam er dan nog van terecht en wat bleef er dan ook nog van over? Niets toch? Nú niet en eeuwig niet!

Nu is Christus voor al de Zijnen echter ook de altijd biddende Hogepriester in de hemel; als de gestorven maar ook weer opgestane Hogepriester leeft Hij daar zelfs altijd om voor hen te bidden. Ja, en in Zijn vóórbede ligt de zaligheid van al die vaak ook nog zo bidde-loze Zijnen dan nu toch ook eeuwig onveranderlijk vast gewaarborgd en gegarandeerd! Hij bad op aarde al steeds voor Zijn Kerk: denk b.v. ook maar aan dat ook zo bijzonder rijke Hogepriesterlijke gebed in Joh. 17. Na Zijn opstanding en Hemelvaart leeft Hij daar in de hemel echter óók altijd om voor hen te bidden. "Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor

ons bidt": zo jubelt Paulus het in Rom. 8 in verwondering uit.

Zoals de Oud-Testamentische hogepriester na het zoenoffer gebracht te hebben met het bloed der verzoening elk jaar opnieuw op de grote verzoendag het heilige der heiligen inging om daar op grond van dat bloed voor het volk te bidden (zo lang hij leefde!), zo is Christus nu op de grote verzoen- en betaaldag der Kerk met Zijn eigen bloed het hemelse heiligdom ingegaan, waar Hij dan nu ook altijd leeft om voor al de Zijnen te bidden. Te bidden dus op grond van dat bloed. Op grond dus, neen, niet op iets in of van Gods kinderen zelf (wat zou dat dan toch ook kunnen of moeten zijn?), maar op grond van Zijn eigen borgtochtelijke verzoeningswerk, éénmaal op Golgotha volbracht. Ja, en te bidden daarom ook niet maar als een soort wéns of vriendelijk verzoek, neen, maar als een borgtochtelijk pleiten en éisen zelfs ook: "Vader, Ik heb verzoening voor hem, voor haar gevonden en Ik wil dan ook dat die bij Mij zijn die Gij Mij gegeven hebt".

'Alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden'. Altijd: "Zo leeft de Vorst altoos, Zo leeft Hij einde-loos".

Altijd. Dus ook zowel in tijden van voorspoed en vreugde als in tijden van tegenspoed en smart. Zowel in tijden dat ik zelf in mijn gebed ook echt contact met de hemel heb als dat mijn gebed niet verder komt dan de zolder, als

het althans nog zover komt en ik mijn gedachten er nog bij kan houden....

Altijd. "Broeders, indien wij gezondigd hebben" (en wat zijn er dan b.v. ook al een gebédszonden, hé?), "wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige".

Altijd. Dus ook zowel in tijden van gezondheid als in tijden van ziekte, als ik misschien zelfs wel geopereerd moet worden en onder narcose moet zodat ik dan zelf ook niet eens meer bidden kán. Of als ik dement word. In leven en in sterven. Altijd!!

Welnu, in de voorbede van die altijd biddende Hogepriester aan des Vaders Rechterhand ligt de zaligheid van al de Zijnen dan toch inderdaad ook eeuwig onveranderlijk vast gewaarborgd en gegarandeerd.

Van al de Zijnen, ja, maar wie zijn dat dan eigenlijk precies en waar zijn die in hun eigen leven dan nu b.v. ook aan te herkennen?

"Alzo Hij altijd leeft om voor hén te bidden". Wie zijn dan nu eigenlijk die "hén"? Het staat er vlak voor: "Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken dégenen die door Hem tot God gaan". Degenen dus die zelf ook een biddend leven mogen kennen! Degenen die dóór Hém, door Christus (d.w.z. die in Zijn Naam en pleitend op Zijn borgtochtelijk verzoeningswerk en volmaakte voorbede) tot God gaan. Die in zichzelf ook alle gebedsgrond hoe langer hoe meer verliezen en daarom óók voor hun

En een kind
van zoveel
gebeden kan
en zal toch
ook nooit
meer verloren
gaan...

gebed niets anders overhouden dan "om Jezus wil". Neen, niet maar als afsluiting van, maar juist als enige weg en pleitgrond voor hun gebed. Ik ben de weg; niemand komt tot de Vader dan door Mij".

Let wel: het gaat dus ook niet maar om het komen "tot Jezus" zonder meer ("je moet maar tot Jezus gaan"), maar om het gaan en komen dóór Hem tot Gód, tot de Vader! We hebben toch ook niet maar tegen Jezus gezondigd en moeten daarom toch ook niet maar met Jezus verzoend worden zonder meer, maar tegen en met Gd, de Vader. En dat kan nu toch ook alleen maar dóór de Zoon, op grond van Zijn borgtochtelijke verzoeningswerk! Welnu, vandaar: "degenen die door Hem tot God gaan".

Die worden door Hem volkomen zalig gemaakt en voor diegenen leeft Christus daar dan nu altijd ook aan des Vaders Rechterhand in de hemel om voor hen te bid-

den! Zoals de oud-testamentische hogepriester in die 12 stenen in zijn gouden borstlap het hele volk, alle 12 stammen meedroeg het heiligdom in om daar bij het altaar ook voor hen te bidden, zó heeft Christus heel Zijn volk, al de Zijnen ook óp, ja, in Zijn Hogepriesterlijke Middelaarshart meegenomen het hemelse heiligdom in en zo leeft Hij daar dan nu ook altijd om op grond van Zijn werk voor hen te bidden. Dus voor hén die dan nu zélf ook door Hem tot God gaan...

Welnu: geldt dat dan nu ook óns? Leeft Christus daar dan in de hemel óók altijd om voor óns te bidden? Ik kan ook zeggen: kennen wijzélven persoonlijk óók al dat door Hem tot God gaan? Dat biddende leven, die ademtocht der ziel? Immers, dán alléén, maar dán ook zéker zijn ook wij in die voorbede van die altijd levende en biddende Hogepriester in de hemel begrepen! O, als we het nog

niet zouden kennen, dan is Hij de machtige en de gewillige om het door Zijn Geest der genade en der gebeden ook óns nog te leren. Vraag er maar veel om. Bid zonder ophouden!

En alleen die er door genade toch almeer achter komen dat zij van zichzelf toch zelfs ook nog niet eens echt kunnen bidden zoals het behoort, maar die toch ook niet kunnen laten: wát er ook gebeurt en hóe het ook gaat (in de wereld, in de kerk en ook in eigen gezins- en persoonlijke leven): "Zodanig een Hogepriester betaamde ons", "Alzo Hij altijd leeft om voor Zijn volk te bidden". En een kind van zoveel gebeden kan en zal toch ook nooit meer verloren gaan...

*"Mijn beë met opgeheven"
(of met saamgevouwen) "handen,
Klimm' voor Uw heilig aangezicht,
Als reukwerk, voor U toegericht,
Als offers, die des avonds branden".*

G. Bouw

Kerkelijk actueel

Zekerheid des geloofs

In mijn vorige artikel noemde ik het onderscheid dat gemaakt is tussen zekerheid des geloofs en zekerheid des gevoels. Ik wil trachten er nader op in te gaan. Het lijkt me, zeker voor onze dagen, van belang dat we dit verschil goed voor ogen hebben. Beide begrippen kunnen aanleiding zijn tot misverstaan.

Van de Redactie

Inhoud

In dit nummer van ons blad is een meditatie opgenomen van Ds. G. Bouw over Hebr. 7:25 'Christus, de altijd biddende Hogepriester in de hemel'. Verder schrijft ds. Tanis over 2 Johannes: 7-8 onder het kopje 'Paraat en daad.' Ds. P. Roos schrijft over het onderwerp 'Zekerheid des geloofs.' Ook is opgenomen een negende en laatste artikel over het boek van Simon Oomius 'Een kerk in 't klein'. In de rubriek 'Voor u gelezen' treft u een stukje aan van John Bunyan over het komen tot Christus. Verder enkele persberichten. Tenslotte wat boekbesprekingen.

Zendingsdag Elburg

D.V. Woensdag 18 juli 10.30 en 14 uur. Sprekers: Ds. M.A. Kempeneers, ds. A.J.T. Ruis, ds. A. van Heteren, dhr. W.L. v.d. Staay en ds. B. Reinders (Staphorst). Kinderoppas aanwezig.

Ontmoetingsdag Bewaar het Pand Urk

D.V. Zaterdag 15 september.

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. dinsdag 10 juli 2012 verschijnen. Kopij graag binnen donderdag 26 juni.

AvH

Geloof

Wat verstaan we onder de zekerheid van het geloof? Geloof staat hier tegenover gevoel. Geloof richt zich niet op de zichtbare wereld en de zintuiglijk waarneembare werkelijkheid; het richt zich uitsluitend op het Woord. Daarin gaat een andere wereld voor ons open, die we niet kunnen zien. Het is een radicaal ander leven. We zien echter de doorwerking van Gods Woord en de waarheid ervan overal om ons heen. Gods Woord spreekt over zonde en het is maar geen loze huls; we zien de doorwerking van het kwaad overal in de wereld.

Gods Woord is regel en grondslag voor het geloof. Het Woord spreekt over het werk van de Heere Jezus. Hij wordt zelfs het vleesgeworden Woord genoemd. Op elke bladzijde wordt Zijn genade ons voor ogen gesteld. In vele beloften

wordt het ons aangeboden. De noodzaak van Zijn werk wordt duidelijk als we horen over de totale verlorenheid van ons, mensen. Wie de Zoon heeft, heeft het leven, maar wie de Zoon niet heeft, de toorn Gods blijft op hem. Door het geloof in Christus ontvangt men de vergeving der zonden en een recht ten leven. De wereldling is hiervan niet te overtuigen, omdat het gaat over dingen die men niet ziet. Gods kinderen ondervinden al evenzeer moeite hiermee, omdat we deze dingen niet altijd gevoelen en ondervinden. Gods kinderen zoeken hun vastheid al te vaak in het eigen hart. Alleen het geloof geeft de echte zekerheid. Wie erdoor geleid wordt, kent alleen de kracht ervan. Buiten het Woord en buiten Christus is er geen vastheid. Maar hoe krijgen we houvast aan de beloften van het Evangelie? Wanneer zal Christus voor ons een levende Persoon worden? We vinden in het Woord altijd weer de nauwe samenhang tussen het Woord en de Geest. Woord en Geest behoren bijeen. Daarbij heeft Gods Geest de leiding. Hij bedient Zich van het Woord. Alle kerkgangers leven onder het Woord van God. Zij horen de prediking die hen wijs kan maken tot zaligheid. Maar niet allen worden erdoor gegrepen, integendeel. Wanneer gebeurt dat nu? Wie worden erdoor geraakt? Werkt de Geest altijd met het Woord? Is de Heilige Geest overal waar het Woord klinkt? Deze stelling kan makkelijk leiden tot de misvatting dat vrijwel de hele gemeente gelooft. Anderen leven bij de mening dat de Geest zo nu en dan en op een grillige en onberekenbare manier Zich voegt bij de prediking. Er zijn zelfs stromingen die de Geest losmaken van het Woord; zij leven bij hoorbare stemmen, los van de Bijbel. In een zeker opzicht paart Zich de Heilige Geest altijd aan het gepredikte Woord. Niet zo dat ieder zaligmakend bearbeid wordt. Wel zo, dat elke preek en elke tekst die we lezen iets met ons doet: het is een stap ten hemel of een stap ten hel. Worden we er niet door gered, dan worden we erdoor verhard. Het is een reuke des levens ten leven en

een reuke des doods ten dode. Wat een verschil. De Heere Jezus sprak hierover tegen de Joden na de genezing van de blindgeborene in Johannes 9. Degenen die (menen te) zien, zullen door Zijn komst niet zien. Zij worden door Zijn openbaring juist blind. Dus wel een werking naar iedere hoorder. De zaligmakende vruchten van de Geest vallen niet allen ten deel. Die vrucht hangt niet af van de medewerking van de mens. Deze ligt in de vrijmacht van de Heilige Geest, in de trekkende liefde Gods. Dus is dit een zaak van veel gebed. Van werkzaamheden aan de troon van Gods genade. Met vrijmoedigheid toegaan tot de troon er genade om barmhartigheid te verkrijgen. Zovelen er door de Geest geleid worden, vinden zekerheid in het Woord. Gelukkig de mens die daarin mag ankeren. Het profetische Woord is zeer vast. Het doet zijn werk zodat de Morgenster opgaat in het hart. Gods Woord is de enige grond voor zekerheid. God kan niet liegen. Wat uit Zijn lippen ging, blijft vast en ongebroken. In de Heere, zegt David, zal ik het Woord prijzen. Daarin ligt vastheid. Al hetgeen Uw mond aan mij had toegezegd, gaf aan mijn ziel vertroosting, geest en leven.

Gevoel

Er zijn tijden dat men minder leeft bij het Woord als de enige grond. Als de Heere iemand opzoekt en voor het eerst aanspreekt en roept, geeft dat grote vastheid. Vanuit de nabijheid van de Heere liggen de beloften muurvast. Het Woord wordt dan vooral bevestigd in het eigen hart. Het hart geeft een goede rede op. Er is een hartelijke liefde jegens de Heere. Blijdschap en droefheid leven afwisselend in het hart. Het gevoel komt daarin mee. Gevoelens zoals liefde tot God en haat tegen de zonde vervullen de ziel. In die wegen kan men zich niet voorstellen dat het ooit weer anders wordt. Er is moed en vertrouwen op het werk van de Heere. Gevaren en moeite lijken geheel verdwenen te zijn. De zonde heeft geen vat op hen die zo uit Gods hand mogen leven. Ge-

nade openbaart zich aan hen als gevoelige genade. Het geeft grote zekerheid en vastheid. Een sterke overtuiging, waar andere christenen jaloers op kunnen zijn. In psalm 30 vinden we daarvan een voorbeeld als de dichter zegt: Ik zal niet wankelen in eeuwigheid. Er volgt echter: maar toen Gij Uw aangezicht verbergde, werd ik verschrikt. Langzaam maar zeker wijken de gevoelens van droefheid en blijdschap en zodoende kan het hart verkillen en verdonkeren. Dat kan gebeuren omdat de Heere Zich verbergt, het kan zijn doordat het hart weer onder de indruk komt van de zonde en de wereld. Dit proces voltrok zich ook bij Petrus. Het gevoel geeft nu geen troost meer. Nee, het geeft slechts schik en vrees, vervreemding en verwijdering. De zekerheid van weleer is verdwenen. De hemel raakt uit het zicht en God lijkt de zondaar verlaten te hebben. Het is een proces dat velen zullen herkennen. Het oude leven lijkt weer terug te komen. Daarmee is elke vastheid verdwenen. Het gevoel, de waarneming werkt juist tegen de genade in! Zodoende wordt het hart een prooi voor teleurstelling en hope-loosheid. Aanvankelijk de grote schrik, zoals psalm 30 zegt, daarna steeds meer verkillen en donkerheid. Alle zekerheid is verdwenen. We zijn met ons eigen hart in de dood terecht gekomen. Hoe zal men ooit daaruit wederkomen? We hopen misschien dat de beleving weer in de oude glans terug komt. Maar de ervaring leert dan wel, dat dat niet gebeurt. Er is immers een andere weg, namelijk die van het geloof. Als gevoel en bevinding geen hoop meer bieden, blijft toch altijd nog de weg van het Woord, blijft de prediking klinken. Daardoor worden we afgesneden van alle hoop buiten Christus en Zijn bediening. Het vaste Woord, buiten het eigen hart, ligt vast en geeft vastheid. Het Woord alleen. Niets is er waar in gerust kan worden. Maar "gij hebt het profetische Woord dat zeer vast is....". Het heeft altijd al gezegd dat onze breuk dodelijk is en onze plaag smartelijk is. Daar

Zovelen er door de Geest geleid worden, vinden zekerheid in het Woord. Gelukkig de mens die daarin mag ankeren.

Ook het steunen op het gevoel kan anderzijds ons bedriegen op weg naar de eeuwigheid. In onze gevoelscultuur kunnen we zo maar een goed of een slecht gevoel hebben bij iets.

leren we dan voor buigen. U kunt grote duisternis in uw eigen hart bevinden, maar er is één troost, namelijk dat de Heere er reeds van wist toen Hij met u begon. Dat leert de Schrift. De Schrift leert ook dat Christus een verzoening is voor de zonden. Het opent het oog voor Zijn genade. Het spreekt van Zijn allesoverwinnende liefde. De Heere Jezus trok Petrus op uit de diepe wateren van vertwijfeling en wanhoop. Zo komt er meer en meer plaats voor het geloof, voor het anker buiten het eigen schip. Het is dan wel bijzonder als we leven mogen uit gevoelige genade (en die tijden komen van tijd tot tijd weer terug), maar als dat niet zo is, liggen de zaken toch vast. Leven bij het gevoel is zo ontoereikend gebleken. In dagen van duisternis en ongestalten geeft het geen enkele troost. Zekerheid "des gevoels" kan er soms wel zijn, maar u kunt er nooit op bouwen. U kunt altijd bouwen, door het geloof, op de Rotssteen Christus. Dat is de zekerheid des geloofs. Ook Brooks geeft aan dat er tijden zijn van zekerheid als de nabijheid van de Heere wordt gevoeld. Hij waarschuwt er echter voor dat het gevoel geen rechter behoort te zijn over ons geestelijke leven.

Men kan in verschillende richting verkeerde conclusies trekken rond dit onderscheid. Geloof is geen gevoel, zo kan men menen. Dus ik geloof omdat het in de Bijbel staat. Dat geloof heeft iets van een eenvoudige optelsommetje. Ik ben een zondaar en Jezus neemt de zondaars aan; Hij eet met hen, dus Hij heeft mij ook aangenomen. Dat is een geloof zonder gevoel, meer nog zonder beleving. Dan blijft alles buiten onze waarneming liggen. Het lijkt een theoretische redenering. Dat gevaar wordt in onze tijd niet voldoende gezien. De Joden ten tijde van Jezus' leven leefden bij het Woord en zij onderzochten het, maar ze hebben er Christus nooit in gevonden. Zo kan dat ook nu nog zijn. Het kan ook gebeuren dat we het Woord maar half lezen; geen dreiging, maar slechts beloften. Daarom vraagt de zekerheid des geloofs altijd weer opnieuw om de werking van de Heilige

Geest, Die het geloof werkt in het hart. Dan is het Woord niet alleen geschreven in stenen tafelen of op papieren bladzijden, maar dan wordt het ook geschreven in het hart (Jeremia 31). Hoe zou geloof kunnen bestaan zonder gevoel? De hemel zal bij tijden toch in verrukking brengen, de hel zal toch gevoelens van vrees en schrik oproepen? Christus is toch hen die geloven, dierbaar en de donderen van de Sinaï worden toch met tranen ontvlooden? Leefde er onder ons maar meer indrukken van ernst en overgave dan zou er meer echtheid uitstralen. Het geloof kan dus nimmer bestaan zonder tranen en vreugden, maar we kunnen daarin niet rusten, het kunnen geen gronden zijn. Ook het steunen op het gevoel kan anderzijds ons bedriegen op weg naar de eeuwigheid. In onze gevoelscultuur kunnen we zo maar een goed of een slecht gevoel hebben bij iets. Ons gevoel vindt aansluiting bij datgene wat ons goed in het gehoor ligt en wat we graag willen. Gevoel en blijdschap kunnen floreren, zoals ook de Heere Jezus leert in de gelijkenis van de Zaaier. Men gelooft voor een tijd. We nemen dat overall waar om ons heen en ook binnen in ons eigen hart. Dat gevoel en die blijdschap kunnen later geheel vervliegen. We zien dat gebeuren in onze tijd. Evenals ook ernst en droefheid weer over kunnen gaan. Daar was Gods volk van weleer

bevreesd voor. Ze wensten dat het niet vanzelf weer zou wegebben. Het kon en mocht alleen verdwijnen als er een "zakelijke" verlossing was gekomen. Ook de ware bevinding heeft uitlopers naar ons gevoel, gaat gepaard met gevoel en gevoelens. Dus kunnen we daardoor ook in onze bevinding verdwalen, als we de kracht en de correctie van het Woord over het hoofd zien. Daarom wil de rechte prediking zich niet verliezen in emoties en aandoeningen alleen. Ook onze bevinding moet zakelijk zijn. Want het geloof is een vaste grond der dingen die men hoopt en een bewijs der zaken die men niet ziet (en niet waarneemt en niet gevoelt). Uiteindelijk drijft het gevoel u uit tot een grond buiten uzelf. Hoe duister het kan worden, het Woord ligt vast. Houd u daaraan en hoopt volkomen op de genade die u toegebracht wordt in de openbaring van Christus. Gevoelszekerheid is vergankelijk en onbestendig. Men mag er van leven zo lang het kan. Ds. Smits zei eens: Zolang de Koning er is, is het feest. Maar andere tijden zullen zich aandienen, waarin de Bruidgom van hen zal weggenomen zijn. En dan is er in de droefheid geloof nodig. Geloof in het Woord dat ons dieper bekend maakt met onszelf en te meer op Hem doet zien, Die leeft om altijd voor Zijn Kerk te bidden.

P. Roos

Vragenrubriek

Jeugdzonden

De vorige keer beloofde ik verder in te gaan op de vraag of de duivel onze gedachten kent. Omdat er juist weer een nieuwe reactie op kwam, wil ik ook dat verwerken in mijn antwoord en moeten we nog even geduld hebben. Ondertussen een nieuwe vraag, namelijk wat David bedoelde met "de zonden der jonkheid", die hij belijdt in Psalm 25:7. Moeten we dingen die verkeerd gingen,

indien mogelijk, corrigeren en het met mensen die we pijn deden, ook weer indien nog mogelijk, alsnog goed maken? Ik zal proberen er op in te gaan. Als David zijn jeugdzonden belijdt, doet hij dit door de Heilige Geest geleid en gedreven. Het is dus niets iets kinderachtigs en overdrevens van David om daar nu nog over te beginnen. De Geest Die overtuigt, laat me mijn hele

leven zien. In Psalm 51 gaat David zelfs nog verder terug dan naar zijn jeugdjaren! Dan belijdt hij: "Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen", vers 7.

Dat een mens van nature boos is, blijkt al in de jeugdjaren. Ook dan is het hart al een vuile bron van wanbedrijven. Wat is het een dure taak van de ouders om het geweten van het kind teer en zuiver te houden en dus niet lacherig te doen over wandaden in de jeugd. Natuurlijk gebeuren er in het dagelijks leven genoeg dingen die grappig zijn. Ook gebeuren er dingen die het kind zonder boze opzet doet. Bovendien overziet een kind niet altijd de gevolgen van zijn daden. Maar over die dingen heeft David het niet, als hij zijn jeugdzonden voor de Heere belijdt. Dan heeft hij het over dingen, die hij thans ervaart als zonden tegen de Heere.

Het pas geboren kind ziet er zo onschuldig uit. Het jonge kind is zo argeloos. Hadden wij ouderen maar die kinderlijke onnozelheid ten aanzien van het kwaad. Een mens neemt bij de groei en de toename van de jaren echter toe in boosheid. Maar ook al vroeg komt de boosheid van het hart naar buiten, als het kind ongehoorzaam is, stiekem verboden dingen doet, jekt, ruzie maakt en slaat en bijt, oneerbiedig is onder het bijbellezen, misbruik maakt van situaties, lelijke woorden gebruikt en brutaal is.

Bij het groter worden neemt het toe. Ziet moeder soms ogenblikkelijk aan haar kind dat het wat op zijn geweten heeft, er komen tijden dat het kind heel slim zich zo onschuldig kan voordoen als een pasgeboren lam.

En wat denkt u van de schooltijd? Dan leren we in groepsverband te zondigen. Dan durft het kind veel meer en veel verder te gaan. Dan durven we soms in het openbaar brutaal te doen, alleen maar om stoer te doen.

En als het seksuele tot rijping komt, komt er een grote ontdekkingsstocht op gang. Naast allerlei natuurlijke ontwikkelingen, komen er juist op dit terrein veel jeugdzonden openbaar, van

schunnige taal tot gebaren en handelingen.

Nee, het wordt er bij het ouder worden niet beter op. Jonge mensen hebben zo hun eigen zonden. Denk bijvoorbeeld aan de zonde van de uitdaging. Later thuis komen dan de ouders bepaald hebben, kleding kopen die je ouders niet aanstaan, in een mini-rokje naar de catechisatie. En wat te denken van de eigenwijsheid.

Waarschuwingen van ouders negeren en het contact met onkerkelijke 'vrienden' aanhouden of de verkering met het meisje dat nergens aan doet weigeren te verbreken. En dan reageren met: ik ben oud en wijs genoeg hoor; ik weet best hoe ver ik kan gaan! Dat zijn de zonden van eigenwijsheid. Het jonge hart trekt naar de wereld. Wereldsgezindheid is niet alleen een zonde van het jonge hart, maar de boze wereld heeft het jonge hart veel te bieden. De zonden op seksueel gebied, zoals het bekijken van porno, en het gemeenschap hebben voor het huwelijk zijn kwaad in de ogen des Heeren.

Al deze en dergelijke dingen kwamen David voor ogen en het werd hem tot schuld. Een mens meent soms in zijn dwaasheid dat, naarmate de jaren verglijden, het verleden daarmee ook wordt uitgewist. Ja, al het heden wordt verleden, schoon het ons toegerekend blijft! Laat dat toch tot ons mogen doordringen. We hebben verzoening met onze Maker nodig, willen we getroost leven en

eenmaal zalig sterven. Door de Heilige Geest wordt het hart teer, de wet des Heeren heilig en de zonde een groot kwaad. Dan komt er een belijden van de zonde. Wie van zonde overtuigd wordt door Woord en Geest, en hoe nodig is het daarom dat de zonde ook bij de naam wordt genoemd in prediking en catechese, zal er ook vanaf willen. Zijn tranen wissen de zonde niet uit, slechts het bloed van Christus. Maar het gaat nooit zonder de tranen van berouw. Er is vergeving in het bloed van de Heere Jezus en vernieuwing door de Geest van Christus. Ook als kind en jongeling was de Heere Jezus rein en heilig. Opdat Zijn gerechtigheid de mijne zou worden door een waar, toevluchtnemend geloof, maar ook Zijn heiligheid begeerd zou worden en de verlossing van mijn boze natuur.

En kunnen we dingen nog goed maken in het leven, dan zal er de drang zijn om er tegenover onze naaste mee voor de dag te komen. Dan schrijven we onze meester van de vijfde klas van vroeger, hoewel hij een oude man geworden is en mij wellicht allang vergeten is, toch een brief of brengen een bezoek. Dan krijgen we over ons wat Zacheüs over zich kreeg, toen de Heere in zijn leven kwam. En als we dingen niet meer goed kunnen maken, is er toch nog de vergeving bij de Heere. En de mens, die bepaald wordt bij de grootheid van zijn kwaad, zal eindigen in de grootheid van Gods genade.

K. Hoefnagel

Een mens meent soms in zijn dwaasheid dat, naarmate de jaren verglijden, het verleden daarmee ook wordt uitgewist.

Sprekend verleden

Simon Oomius Een kerk in 't klein - 9 (slot)

Plicht

Waarom moet het lezen in de Bijbel, het geven van onderwijs, het zingen en het bidden in de huisgezinnen waargenomen worden? Omdat God het beveelt. Abraham, Jacob en David hebben

dit waargenomen. Zij hebben hun kinderen en huisgenoten onderwijs gegeven. Jozua heeft het uitgesproken: 'aangaande mij en mijn huis, wij zullen den HEERE dienen.' In Hand. 18:8 lezen we dat Crispus, de overste van de syna-

*Wie de dienst
des Heeren
veracht haalt
Gods oordelen
over zichzelf
en over al
het werk dat
gedaan wordt.
Als kinderen en
knechten niet
weten wat het
is om God te
gehoorzamen,
zullen zij
ook niet
aan ouders
of meesters
gehoorzamen.*

goge, aan den Heere geloofde met heel zijn huis. Het is de plicht van vaders en huisverzorgers de zaligheid te zoeken van de gezinnen en van het dienstpersoneel. Polycarpus, een leerling van de apostel Johannes, had een huisgezin dat een voorbeeld was voor de kerk. Het hof van keizer Constantijn leek op een kerk: er werd op vaste tijden gelezen, gebeden en er werden Psalmen gezongen. In zijn paleis werden geen menigten van ijdele, zondige mensen aangetroffen, maar priesters en dienstknechten van God. Keizer Constantijn gaf zijn kinderen zelf onderwijs in de christelijke godsdienst. God heeft zich in het verbond verplicht om een God te zijn voor ons en voor de onzen. Zo is het onze plicht toe te zien dat in ons huis, onze kinderen en knechten Gods volk zijn. We lezen dat immers in Genesis 17:7 en 9 'En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God en uw zaad na u.' 'Gij nu zult Mijn verbond houden, gij en uw zaad na u, in hun geslachten.' Oomius wijst ook op de doopbelofte. Bij de doop beloven de ouders hun kinderen op te voeden in de ware leer, zoveel als hen mogelijk is. Oomius schrijft eerlijk dat in zijn tijd die belofte soms schromelijk vergeten wordt en bijna niet wordt nagekomen. Gods eer dient boven alles te gaan. Een goed middel daartoe is het christelijk opvoeden van gezinnen en dienstpersoneel. Gods eer wordt bevorderd door veel zielen voor Hem te winnen. In de gezinnen is vaak stof om de Heere te bidden of te danken. De Heere geeft immers elke dag heel veel. In nood is er reden tot gebed. Een goddeloos huisgezin is schadelijk voor de kerk en de staat. Huisgezinnen vormen het fundament van kerk en staat. In dit verband heeft Chrysostomus terecht gezegd dat het huisgezin een kleine kerk is. Deugen de huisgezinnen niet, dan deugen ook kerk en staat niet. Indien er in de huisgezinnen geen gehoorzaamheid is aan de vaders en aan de meesters, dan is er in de kerk en in de staat geen gehoor-

zaamheid aan de ambten en aan de wereldlijke regering. Dan is er ook geen gehoorzaamheid aan God, Die boven allen is. We lezen op blz. 279 "Nooit behoeft men enige bloei in kerk of republiek te verwachten, zo lang de gezinnen niet bloeien in godzaligheid."

Zegen

Het waarnemen van lezen, onderwijzen, bidden en zingen is van groot voordeel en nut. Het huisgezin wordt geheiligd en de Heere zal het huisgezin zegenen. Het is de grootste dwaasheid Gods Woord en de dienst des Heeren uit de huizen te verbannen en toch nog Gods tegenwoordigheid en zegeningen te verwachten. Wie de dienst des Heeren veracht haalt Gods oordelen over zichzelf en over al het werk dat gedaan wordt. Als kinderen en knechten niet weten wat het is om God te gehoorzamen, zullen zij ook niet aan ouders of meesters gehoorzamen. Voor zijn bekering was Onesimus onnut aan Filemon. Maar na zijn bekering zou hij voortaan zeer nuttig zijn. Abraham had zijn dienstknecht opgevoed in de wegen des Heeren. Wanneer de dienstknecht op weg gaat om een vrouw te zoeken voor Izak, gaat hij eerst in gebed. De zoon van Abraham, Izak, ging in het veld om te bidden. De beste manier om kinderen en knechten tot gehoorzaamheid te brengen is te proberen hen de vreze des Heeren in te planten. Het huisgezin van Potifar werd gezegend om der wille van Jozef. Het is een zegen indien kinderen en knechten gaan in de wegen van hun ouders en meesters. Vrome ouders en meesters hebben geen meerdere blijdschap dan dat ze zien en horen dat hun kinderen en knechten in de waarheid wandelen (3 Joh.: 4). Het is een eer voor de ouders ingetogen en godvrezende kinderen te hebben. Als kinderen en knechten goddeloos zijn is dat oorzaak van droefheid en smart. Ongebonden kinderen zijn een schande en schaamte voor de ouders. Erg als ouders door hun eigen nalatigheid in het onderwijs geven bijgedragen hebben aan de zondigheid van hun kinderen. We lezen op blz. 283

"De Joodse rabbijnen zeggen dat het voor die ouders die hun kinderen de wet niet leren en die ze zonder zeden opvoeden, veel beter was blind te worden dan het licht te genieten, zодat ze niet genoodzaakt zouden zijn de schande van hun kinderen te zien."

Liefde

We dienen ook te bedenken dat onze kinderen en knechten niet van onszelf zijn, maar van God zijn. De Heere heeft recht op hen. Zij dienen tot Gods eer te worden opgevoed. God heeft de zielen van kinderen en knechten toegetrouwd aan ouders en meesters. Oomius haalt ook een gezegde aan waar in wordt verwoord dat ouders die nalatig zijn in de opvoeding van hun kinderen beter kindermoordenaars dan ouders genoemd kunnen worden. Zulke ouders beroven hun kinderen niet van het natuurlijke leven, maar wel van het geestelijke leven. Het bloed van hun kinderen zal de Heere eens van hun hand eisen. Zo was Eli mede schuldig aan de zonden van zijn zonen. Gods Woord zegt dat hij hen niet eens zuur heeft aangezien. Wat een zegen daarentegen als gezegd zal mogen worden wat staat in Jesaja 8:18 'Zie, Ik en de kinderen die Mij de HEERE gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot wonderen in Israël.' Wie zijn kinderen en knechten liefheeft, zal ze onderwijzen in de dingen van Gods Woord. We lezen op blz. 286 "Spijze, drank, klederen en andere behoeften van de natuur zijn niet zo nodig tot bescherming en bewaring van hun lichamen als heilig onderwijs tot behoud van hun zielen." Augustinus schreef van zijn moeder dat zij meer in arbeid was om zijn eeuwige zaligheid te bevorderen dan om hem in zijn eerste geboorte ter wereld te brengen. Het is erg als ouders er alleen maar bezorgd over zijn hoe kinderen ruimschoots hun deel zullen krijgen in deze wereld en zich er niet om bekommeren waar zij zullen zijn in de eeuwigheid. Melanchton zei dat men zich meer zorg moest maken om het goede onderwijs voor de kinderen dan voor enige rijkdommen. Het is toch dwaas bezorgd te

zijn om de schoen en niet om de voeren. Bidden en lezen in de Bijbel zijn heel belangrijk. Bidden is spreken van ons met God en Bijbel lezen is spreken van God met ons. Augustinus heeft geschreven: "Die altijd met God wil zijn, moet gedurig bidden en lezen."

Plicht voor de jeugd

Het is niet goed voor een gezin, voor een stad en voor een land wanneer kinderen en knechten zich niet aan hun ouders of meesters willen onderwerpen. Daarentegen is het een goede zaak wanneer deze onderwerping wel gevonden wordt. In de eerste jeugd dient God al gediend en gevreesd te worden. We lezen dat in Prediker 12:1 'En gedenk aan uw Schepper in de dagen uwer jongelingschap.' Daarin klinkt de oproep door de Heere te vrezen en Zijn geboden te houden. Het houdt in dat God de hoogste plaats inneemt in het leven. God is dan in het hart, in de mond en in het gehele leven. Het is God kennen, liefhebben en dienen. In het Oude Testament werden de eerstelingen van het veld en de eerstgeborenen van mensen en beesten aan de Heere geheiligd. Zo wil de Heere dat de eerste jaren van het mensenleven aan Hem gewijd worden. De Bijbel maakt melding van veel jonge mensen die vroom waren: Salomo, Obadja, Samuël, Daniël en Johannes. Koning Josia was nog maar acht jaar oud. Timotheüs was van zijn jonge jaren af opgevoed in de Schriften.

Nuttig

Wie de Heere jong mag vrezen zal het goede overkomen (Job 22:2). De lente is bijzonder aangenaam, zo is Godsvreze in de eerste jeugd ook aangenaam. De Heere in de jeugd te dienen is een voornaam middel om de begeerlijkheden van de jonkheid te voorkomen. Het is een middel tegen dwaasheid, ijdelheid en lichtvaardigheid. Het pad van de jongeling kan alleen maar zuiver gehouden worden als Gods Woord het richtsnoer is. Wie jong de Heere mag dienen zal in de dienst des Heeren standvastig zijn als hij ouder geworden is. Sommigen schijnen heiligen in

hun jeugd terwijl ze later duivels blijken te zijn. Zolang de priester Jojada leefde was Joas goed, maar toen hij gestorven was barstte hij uit in goddeloosheid. In zijn jonge jaren had hij alleen maar een gedaante van godzaligheid. Wie echt de Heere mag vrezen in zijn jeugd zal daarin volharden als hij oud geworden is. We lezen op blz. 294 "Hoe meer tijd wij besteden en hoe meer moeite wij aanwenden om God te dienen in onze jeugd, hoe meer troost zullen wij ook nu hebben en hoe meer heerlijkheid hiernamaals." Oomius schrijft: "Hoe eerder wij beginnen om onze tijd te besteden om God te dienen, hoe meer heerlijkheid zullen wij ook hiernamaals hebben. Hoe meer talenten wij hebben en die beter besteden, hoe meerder heerlijkheid wij te verwachten hebben in de hemel (zie Luk. 19:17, 24-26). Hij die de meeste genade heeft om de meeste tijd tot de dienst van God te besteden op de aarde, zal ook de grootste vergelding en de meeste heerlijkheid in de hemel hebben." (blz. 295 en 296). Het is een vreugde voor de ouders als kinderen vroom en godzalig mogen leven. Zulke kinderen zullen ook hun ouders van harte liefhebben.

Nodig

Het is niet alleen nuttig de Heere te dienen, maar ook nodig. Het Evangelie is vol van verborgenheden en als wij het meeste kennen, zo kennen nog maar ten dele. Daarom is het zaak vroeg te beginnen in het leven met kennis te vergaderen. Er is tijd nodig om ervaring op te doen. Wie God in zijn jeugd niet dient, dient de satan, de wereld en het eigen vlees. Wie de zonde doet is een dienstknecht van de zonde. De bezoldiging der zonde is de dood. Een boom die diep is ingeworteld kan alleen met veel moeite ontworteld worden. Zo is het ook met iemand die lang zondigt. Dan kost het veel moeite om tegen de ingewortelde zonden te strijden. Ons leven is heel kort. Veel jonge mensen worden door de dood weggenomen (in de tijd van Oomius aanzienlijk meer

dan in onze tijd). Ook al wordt je oud, dan heb je geen zekerheid dat dan de bekering nog zal plaatsvinden. De bekering is een gave van God, dat heeft de mens niet in zijn hand. Het is rechtvaardig als God in de ouderdom hen verwerpt die Hem in hun jonge jaren verworpen hebben. We lezen op blz. 300 "De mensen menen dat de verdorde, blinde, dove, lamme en zieke ouderdom goed genoeg voor God is." "Hij die het grootste gedeelte van zijn leven van God afwijkt, voor die mag Zich God in zijn dood verbergen, gelijk hij aan Franciscus Spira deed (zie Jes. 45:15)." We lezen in Spreuken 8:17 'Die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden.' Wie in zijn jeugd God niet dient, daagt God uit Zijn toorn uit te storten. Treffend lezen we op blz. 301 "Het is een schandelijke zaak voor een jongeman oud te zijn in goddeloosheid." De zonden die in de jeugd bedreven worden blijven spreken in het geweten. We lezen dienaangaande in Psalm 25 over de zonden der jonkheid. In Job 13: 26 lezen we over de misdaden van zijn jonkheid. Augustinus schrijft eerlijk over de zonden die hij in zijn jonge jaren heeft bedreven. Oomius schrijft ook dat degenen die zich te buiten gaan in hun jonge jaren op oudere leeftijd een gebroken gezondheid kunnen hebben. Sommigen worden geplaagd met ongehoorzame kinderen. God, de almachtige Schepper, gebiedt Hem te dienen. In Gods Woord lezen wij: En gedenk aan uw Schepper.

Rechtvaardig

Het is ook rechtvaardig God in de jeugd te dienen. Schepselen moeten leven tot eer van de Schepper. God heeft ons niet als beesten maar als mensen geschapen. Ontzettend als van ons zou gelden: Een os kent zijn bezitter en een ezel de kribbe zijns heren, maar Israël heeft geen kennis, Mijn volk verstaat niet (Jes. 1:3). De jeugd is de beste tijd om zich te oefenen in de godsdienst en al wat daarmee samenhangt. Jonge mensen hebben meer vrijheid en minder zorgen dan oudere mensen. Als je jong bent is het lichaam sterk en de geest helder. Jonge mensen

*Het is een
vreugde voor
de ouders
als kinderen
vroom en
godzalig
mogen leven.
Zulke kinderen
zullen ook
hun ouders
van harte
liefhebben.*

leren gemakkelijk. De jeugd is de beste tijd om de Heere te dienen, later komen de kwade dagen. Wat een gebreken en ongemakken kan de ouderdom niet met zich mee brengen. Het ellendigste is een oud iemand zonder kennis, zonder geloof en onbekwaam om iets goeds te leren. Wie God in zijn jonge jaren in voorspoed mag dienen

mag als hij oud geworden is God vrijmoedig aanroepen om hulp. We besluiten met het slot van het boek (blz. 309 en 310) "Zoals gij nu uw oren stopt voor Hem als een dove ader voor de stem van de bezweerder (Psalm 58:5), zo zal ook God eens in Zijn rechtvaardigheid Zijn oren stoppen voor uw gebed en Zich verbergen als gij

uw smekingen vermenigvuldigt (Jes. 1:15; Spr. 1:27-29). Vertoeft dan niet, maar haast u om de wegen des HEEREN te onderhouden, gelijk Samuël die zei: Spreek HEERE, want Uw knecht hoort (1 Sam. 3:10)."

A. van Heteren

Voor u gelezen

Wat het wil zeggen tot Christus te komen. John Bunyan

Christus' antwoord

"Al wat Mij de Vader geeft, zal komen".- In deze laatste woorden ligt een antwoord opgesloten op de bedoeling die de Vader had, toen Hij Zijn uitverkorenen aan Jezus Christus gaf. Het doel dat de Vader voor ogen had, was dat zij tot Hem zouden komen en door Hem behouden zouden worden. En dat zal ook gebeuren, zegt de Zoon hier: Zonde noch satan, vlees noch wereld, wijsheid noch dwaasheid zullen hen verhinderen tot Mij te komen. "Zij zullen tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen".

Hiermee bepaalt de Heere Jezus dus uitdrukkelijk, dat Hij zoveel overvloed van alle genade zal schenken, dat deze belofte ook werkelijk in vervulling zal gaan. "Zij zullen komen". Dat wil zeggen: Hij zal maken dat zij komen door alle middelen die daartoe worden aangewend krachtig te zegenen. We kunnen hier een vergelijking trekken met wat tegen de boze geest gezegd werd, die tot Achab gezonden werd om hem te overreden naar Ramoth in Gilead te gaan en daar te sterven. "Ga", zo werd hem bevolen, "Gij zult hem overreden en Hem overhalen; Ga heen en doe dit". Hetzelfde zal Jezus Christus zeggen tot de middelen die gebruikt zullen worden om diegenen tot Hem te brengen, die de Vader Hem gegeven

heeft. Ik zeg, Hij zal die middelen krachtig zegenen juist met het oog op dit grote doel. Die zullen hen overreden en ook werkelijk overhalen. Anders zou, zoals ik al gezegd heb, de bedoeling van de Vader verijdeld worden. Want het is de wil van de Vader, dat "van allen die Hij Hem gegeven heeft, Hij niemand verliezen zou, maar hen zou opwekken ten uitersten dage", zodat behalve Christus Zelf als de Eersteling, later ook de Zijnen bij Zijn wederkomst zullen worden opgewekt. Maar dit zou niet kunnen gebeuren, als het krachtige werk van de genade zou ontbreken, al was het ook maar bij één van hen. Dit genadewerk zal echter vast en zeker aan hen verheerlijkt worden, ja aan allen die de Vader aan Hem gegeven heeft om hen zalig te maken. "Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen". Ik wil nu echter meer in het bijzonder stilstaan bij de woorden "zij zullen komen". Daarbij wil ik op twee dingen wijzen: Ten eerste, wat het betekent om tot Christus te komen en ten tweede, welke kracht er in deze belofte ligt om te maken dat zij tot hem komen.

Komen is een zaak van het hart

Allereerst wil ik u duidelijk maken wat het betekent om tot Christus te komen. Dit woord "komen" moet geestelijk en niet vleeselijk

worden opgevat. Veel mensen kwamen immers tot Hem op vleeselijke of lichamelijke wijze, zonder dat zij een zaligmakende zegen van Hem ontvingen. Hele menigten kwamen op deze manier tot Hem tijdens Zijn aardse leven, ja zelfs ontelbare scharen. Ook in onze dagen komt het voor, dat mensen alleen maar voor de vorm en uit gewoonte komen naar de diensten die Hij heeft ingesteld en naar de kerkelijke samenkomsten. Dat heeft geen enkele waarde. Maar met deze dingen zal ik me nu niet bezig houden, want zij worden in de tekst niet bedoeld. Het komen waarop de tekst doelt, moet namelijk opgevat worden als het geestelijk komen tot Hem, ja als het uitgaan van het hart naar Hem. Ik bedoel daarmee, dat het hart tot Hem moet uitgaan, gedrongen door een diep besef van de volstreekte behoefte die een mens heeft om door Hem gerechtvaardigd en behouden te worden.

Deze omschrijving van het komen tot Christus valt in twee hoofdelen uiteen. Allereerst laat zij zien, dat het komen tot Christus bestaat in een uitgaan van onze geest tot Hem. Vervolgens, dat dit uitgaan van de geest ontstaat uit een diep besef van de volstreekte behoefte die een mens heeft om door Hem gerechtvaardigd en behouden te worden.

Ook in onze dagen komt het voor, dat mensen alleen maar voor de vorm en uit gewoonte komen naar de diensten die Hij heeft ingesteld en naar de kerkelijke samenkomsten.

Allereerst willen wij het eerste hoofdstuk bespreken, namelijk dat het komen tot Christus bestaat in het uitgaan van de geest tot Hem. Dit is duidelijk, want wanneer wij ergens heengaan, gebeurt dat – zolang het tenminste vrijwillig plaatsvindt – door een daad van onze geest of onze wil. Zo vindt het komen tot Christus plaats door het daarheen neigen van de wil. “Uw volk zal gewillig zijn”. Deze bereidwilligheid van het hart zet de geest aan om achter Hem aan of naar Hem toe te gaan. De Kerk geeft aan dit uitgaan van haar geest naar Christus uiting door de ontroering van haar ingewanden. “Mijn Liefste trok Zijn hand van het gat der deur; en mijn ingewand werd ontroerd om Zijnentwil” “Mijn ingewand”, dat wil zeggen, de aandoeningen van mijn geest en mijn gevoel. Deze aandoeningen van het gevoel uiteten zich in het vurig verlangen en het rommelen van de ingewanden. Anders gezegd: Zij uiteten zich in het vurig of

hartstochtelijk werken van de ingewanden, in hun rommelen van verlangen naar Hem.

Daarom is dit het komen tot Christus: Het uitgaan met de geest tot Hem. “En het zal geschieden, dat elke levende ziel die zich beweegt, waarheen het water komen zal, zal leven”. Met het water in deze tekst wordt de genade van God bedoeld, zoals die in de zuivere leer tot ons komt. De levende zielen zijn de kinderen der mensen, aan wie de genade van God door het evangelie gepredikt wordt. Nu zegt de profeet dat elke levende ziel die zich beweegt waarheen het water zal gaan, zal leven. Let er nu op hoe dit woord “zich beweegt” door Christus Zelf is uitgelegd in het boek Openbaring: “De Geest en de bruid zeggen: Kom! En laat hij die het hoort, zeggen: Kom! En laat hij die dorst heeft, komen. En wie maar wil (dat betekent: bereidwillig is), laat hem het water des levens nemen om niet”.

Hieruit blijkt dus, dat “komen tot Christus” wil zeggen “in uw geest en wil uitgaan tot Hem”. Er zijn vele arme zielen die tot Christus komen en toch niet kunnen zeggen of ze dat werkelijk geloven, omdat zij denken dat het komen tot Hem iets vreemds en wonderbaarlijks is. Nu is het dat inderdaad ook. Ik bedoel echter, dat zij voorbijzien aan de neiging van hun wil, het uitgaan van hun geest en het rommelen van hun ingewanden in verlangen naar Hem. Deze dingen beschouwen zij niet als iets vreemds en wonderbaarlijks. En toch is dit één van de grootste wonderwerken in deze wereld, om te zien dat een mens die eertijds dood in de zonde was, bezeten door de duivel, een vijand van Christus en van alle geestelijke goed, ik zeg, om te zien dat zo’n mens met zijn geest uitgaat naar de Heere Jezus Christus, dat is één van de grootste wonderen in de wereld.

(Wordt vervolgd)

De levende zielen zijn de kinderen der mensen, aan wie de genade van God door het evangelie gepredikt wordt.

Ambtelijke praktijk

Paraat en daad 2 Johannes : 7 en 8

Algemeen wordt Johannes de apostel der liefde genoemd. Het is te begrijpen. In zijn evangelie en brieven wordt veel gesproken over de liefde en het liefhebben. In zijn concordantie wijst Trommius als het gaat over het evangelie 6 keer op het woord liefde en wat betreft de brieven van Johannes 19 keer. Gaat het over liefhebben: dit komt 35 keer in het evangelie en 28 keer in de brieven voor. Bij bepaalde gebeurtenissen wordt fijngevoelig beschreven de uitstraling van Jezus’ liefde in woord en daad. De grote liefde van God de Vader blijft niet verborgen. Toch kan er een vraag opkomen. Hoe dient nu gedacht te worden over de naam die de Heere Jezus Johannes en zijn broer Jakobus

gaf? (Marc. 3:17). Namelijk zonen des donders. Wijst Jezus in die benaming op iets wat in hun karakter schuilde en wat onverwachts naar boven zou kunnen komen? Een illustratie daarvan lezen we in Lukas 9:54. Gaande door het land der Samaritanen, op doorreis naar Jeruzalem, werd bijzonder aan Jezus nachtlogies geweigerd. Dit raakte bijzonder de twee broers Johannes en Jakobus. Vol vuur kwamen ze tot Jezus met de vraag: Heere, wilt Gij dat wij zeggen dat vuur van de hemel nederdale en deze verslinder gelijk ook Elias gedaan heeft? De reactie van Jezus is bekend. Gij weet niet van hoedanige geest gij zijt (vs. 55). Aan dit heftig moment bij de jongeren mogen we niet voorbij

gaan, maar we dienen bijzonder te letten op het moment van naamgeving door Jezus. In hoofdstuk 3 van zijn evangelie beschrijft Marcus de verkiezing van de twaalf tot apostel en hun zending. Jezus gaf in dat uur Simon de toenaam van Petrus (vs. 16). Die nieuwe naam hield bijzonder verband met zijn toekomstig werk. Zo kunnen de bijnamen van de zonen van Zebedeus ook gezien worden. Jakobus en Johannes moeten de woorden Gods doorgeven. Als herauten zullen zij de stem des Heeren zijn en die stem kan soms vergeleken worden met de donder (Psalm 104:7). Zo wordt ook de stem van de donder gehoord in de brieven van Johannes. Hoe fel en scherp spreekt hij ondermeer in zijn eer-

De grote liefde van God de Vader blijft niet verborgen.

Vele valse profeten zullen opstaan en zullen er velen verleiden. Wie volharden zal tot het einde die zal zalig worden.

ste brief. Geliefden, gelooft niet een iegelijken geest maar beproeft de geesten of zij uit God zijn, want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld (1 Joh. 4:11). Die niet blijft in de leer van Christus die heeft God niet. Indien iemand tot ulieden komt en deze leer niet brengt, ontvangt hem niet in huis, en zegt tot hem niet: Zijt gegroet. Want die tegen hem zegt: Zijt gegroet, die heeft gemeenschap aan zijn boze werken 2 Joh. 9-11. Het is ook Johannes die de naam antichrist gebruikt. Zelfs 5 keer. Wie is het en waarom?

Gemeentebedreiging

Johannes gaat niet voorbij aan wat de gemeente bedreigt. Het is zelfs al de gemeente binnengedrongen. Dwaalleraars zijn bezig en willen gemeenteleden losweten van de leer van Christus en zo van de leer van God. Het dagelijkse leven genormeerd door de geboden van God is ook te star. Te orthodox. Op een fijn geraffineerde manier wordt doorgegeven. Met de overtuiging: maar wij laten de Bijbel niet los. Wij zijn niet ongodsdienstig geworden. Zo is de geest met een kleine letter vandaag ook bezig. De opmerking wordt veel gemaakt: maar kijk, wij zien het nu anders. Weet dat de Geest doorgaat. Hij geeft meer inzicht. We zijn zeker gebonden, maar niet meer aan regeltjes. Er is ons een zwaar juk opgelegd wat van mensen is en niet van Christus. We staan in de vrijheid en leven uit de vrijheid die Christus ons gegeven heeft. Het enige devies voor iedereen is: Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden. Meer is niet nodig. Wat Johannes nu verder schrijft mag aan ambtsdragers niet voorbijgaan. Al lijkt het dat er nu geen verleiders meer zijn. Want wordt er nog over gesproken? Te vrezen is dat het aantal kerken waar het gehoord wordt gering is. Het waarschuwen voor, het wijzen op dient vanzelf op gemotiveerde Bijbelse wijze plaats te vinden. Gelijk dat bij Johannes het geval was. Johannes zegt: Er zijn vele verleiders in de wereld gekomen. Overal werden ze gezien en werkten ze. Ze gebruikten het gesproken woord. Gelijk in die tijd

daar het accent op lag. Ze geven door wat satan hen ingegeven had. Hij is de grote Verleider. Hij werkt bijzonder in de kerk onder de gemeenteleden als een engel des lichts. Bijzonder is dit het geval in de laatste periode van de wereld. Wat Jezus daarover gesproken heeft is niet langs Johannes heengegaan. Vele valse profeten zullen opstaan en zullen er velen verleiden. Wie volharden zal tot het einde die zal zalig worden. En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken en dan zal het einde komen (Matth. 24:13-15).

Let op satan

Bij de gebeurtenissen in de eindtijd zal satan zijn personen, mannen en vrouwen, burgers maar ook theologen, instrueren en mobiliseren. Hij doet dat zeer tactisch, sluw en listig. Er dient op gelet te worden dat hij maar niet wat burgers en buitenlui in dienst heeft, maar het zijn intellectuelen die goed van de tongriem gesneden zijn. Johannes doorziet allen. Zij belijden niet dat Jezus in het vlees gekomen is. Laten we acht geven op wat Johannes schrijft. Hij heeft het niet over Jezus' komen in de wereld, maar over Zijn komen in het vlees. De dwaalleraars ontkennen niet dat Jezus in de wereld is gekomen en zo een plaats had vol van betekenis in de wereld. Maar zij geloofden niet dat Hij in het vlees is verschenen. Hij heeft de menselijke natuur niet aangenomen uit de maagd Maria. Geen vlees van ons vlees en been van ons gebeente. Echter Jezus Christus is waarachtig en rechtvaardig mens. De Schrift zelf wijst erop. Indien Jezus het vlees en bloed uit de maagd Maria niet had aangenomen dan zou de betaling voor de zonde, de verzoening, de eeuwige verlossing en de volle heerlijkheid met God in Christus uitgesloten zijn. Hij zou geen Jezus Christus en Heere kunnen zijn. Laat de Goddelijke en de menselijke natuur blinken in prediking en pastoraat. En val de schijnleer aan. Met een houding die we bij Johannes aantreffen. Waarvoor zijn Meester had ge-

waarschuwd: maar gijlieden ziet toe, ziet Ik heb u alles voorzeggd, dat neemt Johannes over en komt met het indringend woord in de gemeente.

Daad en leven

Ziet toe voor uzelfen dat wij niet verliezen hetgeen wij bearbeid hebben. Waar de kanttekening op wijst is van betekenis. Hebt acht op uw eigen zaligheid van dewelke gij zoudt vervallen zo gij u van hen, de dwaalleraars, laat verleiden. Als het gaat over verliezen dan lezen we opdat wij, namelijk de apostelen, die u tot de kennis van de waarheid gebracht hebben, de vrucht van onze arbeid aan u niet verliezen. Die werkelijkheid zal de apostel diep treffen. Raakt het ons wanneer er loslating of afwijking is? Er kan gelatenheid zijn onder kerkverlating, onder het kiezen voor de wereld of onder afwijking van de zuivere leer die naar de Godzaligheid is. Laat het ons als ambtsdrager treffen. Want we weten ons toch één met de gemeente. Laten we niemand gemakkelijk verloren zien gaan. Het hartelijke uitzien naar het behoud van zondaren en het werken ervoor zij aanwezig gelijk Johannes spreekt. Dat wenst hij alle gemeenteleden. Het volle loon te mogen ontvangen (vs. 8). In verband hiermee is de gedachte aan verdienste op grond van geloofsinspanning of ijver uitgesloten. We moeten wat Johannes beschrijft zien in het licht van zondag 24 als het gaat over de goede werken. Men wordt niet zalig om de goede werken, maar men wordt ook niet zalig zonder de goede werken. Goede werken zijn een bewijs van hartelijke verbondenheid aan de Heere. Liefdebetoning en werking van de Heere verwekt wederliefde. De lust ontstaat om naar de wil van God in alle goede werken te leven, Heid. Cat. zondag 33. Zonder uitzien naar beloning. Maar de Heere stelt het loon in het vooruitzicht. De Heere sprak al tot Abraham: vrees niet Abram, Ik ben uw Schild, uw Loon zeer groot (Gen. 15:1). Dit spreken verduurt de eeuwen.

M.C. Tanis

Boekbesprekingen

W. Schippers, Wapenbroeders, gebonden, 183 blz., € 13,95, Uitgeverij 'de Ramshoorn', Goes, ISBN 9789-461150-318. Ondertitel: 'Langs onbegrepen wegen.' Dit boek is deel 24 van de Schippersserie die opnieuw wordt uitgegeven. Het gaat over een jongen, Jeroen, die

onschuldig in de gevangenis terecht komt. Wegens onbegrip van zijn vader over zijn gevangennamen trekt hij uit zijn vaderland zonder thuis afscheid te nemen. Hij trekt naar het voormalige Nederlands-Oost-Indië. Hij is soldaat in dienst van de Oost-Indische

Compagnie. Er wordt gestreden tegen de Ambonezen. Jeroen krijgt een Ambonees meisje lief wat allerlei spanningen en verwickelingen met zich meebrengt. Een spannend boek dat een inkijkje geeft in onze koloniale geschiedenis. Het zal zijn weg wel weten te vinden.

Persbericht

Ik zou wel eens wat meer willen weten over.....?

In het cursusjaar 2011/2012 organiseert de Commissie Vormingswerk Christelijke Gereformeerde Kerken de vormingscursus over onderwerpen rond kerk en samenleving. Vele jongeren en ouderen uit 'alle gewesten' nemen daar enthousiast aan deel.

De cursussen vinden plaats in Apeldoorn, Drachten, Goes en Sliedrecht.

In het komende seizoen worden de volgende onderwerpen behandeld:

1. Occultisme

Les 1: Bevrijdingspastoraat (dr J.W. van Pelt)

Les 2: Occultisme en opvoeding (drs J.J. Bakker)

Les 3: Alternatieve geneeswijzen (R. van der Ven)

2. God en het lijden

(ds J. van Amstel)

3. Inleiding op de 1^e brief aan de Korintiërs (drs R. van de Kamp)
Al in volle heerlijkheid?

4. De wetten van het Oude Testament (drs A. Versluis)

En de betekenis daarvan voor vandaag

5. De Oosterse Kerk

(drs R.W.J. Soeters)

6. In gesprek met Atheïsme

(drs I.D. Haarsma)

Bij het onderwerpen Occultisme is de stof over drie docenten verdeeld. Zij zullen elk 1 les van het onderwerp Occultisme behandelen.

In de periode september 2012 tot maart 2013 zullen enthousiaste en kundige docenten de onderwerpen in 3 lessen behandelen. De lessen worden op 9 zaterdagoch-

Cedrah

Wil jij werken in een open cultuur en positieve sfeer?

Woonzorgcentrum Uitzicht te Vlaardingen zoekt professionele zorgwerkers die graag in een open cultuur aan de slag willen. Spreekt de functieomschrijving je aan dan zijn wij nieuwsgierig naar jou!

Voor locatie Uitzicht te Vlaardingen zoeken wij:

Eerst Verantwoordelijk Verzorgende/EVV (24-36 uur)

Functieomschrijving

Als EVV ben je de spil in het zorgproces op de afdeling: je bent het eerste aanspreekpunt voor familie, leidinggevende, collega's en andere zorgverleners. Je draagt zorg voor de continuïteit van de totale zorgverlening en je levert een bijdrage aan kwaliteitsverbeteringen op de afdeling. Je bent voorzitter van de zorgleefplanevaluaties van de bewoners op jouw afdeling.

Verpleegkundige (24-36 uur)

Functieomschrijving

Als verpleegkundige lever je een bijdrage aan de verzorging, verpleging en ondersteunende begeleiding van de bewoners. Je signaleert knelpunten en initieert actief kwaliteitsverbeteringen. Vanuit jouw deskundigheid geef je feedback en adviezen aan je collega's. Je coacht je teamleden op verpleegkundig gebied. In een later stadium zal je in een specifiek taakgebied werkzaam zijn.

Verpleegkundige psychiatrie (24-36 uur)

Functieomschrijving

Als verpleegkundige psychiatrie ben je eerst verantwoordelijke voor ongeveer 10 bewoners met psychische problematiek. Je coacht teamleden op verpleegkundig gebied en geeft vanuit jouw deskundigheid feedback en advies.

Oproepkrachten zorg niveau 2 en 3 Vakantiekrachten

Meer informatie of solliciteren?

Kijk snel op onze website www.cedrah.nl voor de uitgebreide functieomschrijvingen en het online sollicitatieformulier. Voor andere informatie kun je contact opnemen met de afdeling P&O via 010 207 58 58 of pz@cedrah.nl.

Werken bij Cedrah
Wij bieden je een prettige en boeiende werkomgeving, waarin je samen met je collega's de uitdaging aangaat om onze cliënten de professionele zorg te bieden die zij nodig hebben. Binnen onze woonzorgcentra is de zorg te bieden die zij nodig hebben. Dit is zichtbaar in onze cultuur. Bijbel de inspiratiebron voor ons handelen. Dit is zichtbaar in onze cultuur en de activiteiten, onze beleidskeuzes, onze visie op onze (oude) medemens en een respect- en liefdevolle begeleiding. Van onze medewerkers verwachten wij dat zij actief lid zijn van een kerkelijke gemeente met een reformatische grondslag.

tenden gegeven. Tijdens de lessen is er tijd voor persoonlijke vragen met betrekking tot de onderwerpen. Op de eerste cursusochtend krijgen de cursisten een syllabus uitgereikt met alle lesstof. Het programma en een lesrooster wordt vooraf toegezonden. Er is geen specifieke vooropleiding of kennis vereist voor deelname. De kosten voor de totale cursus bedragen € 40,- (Goes € 30,-) Meer weten?
<http://www.cgk.nl/index.php?vormingswerk>
 Voor verdere informatie: Mw T.E. Huijgen
 tel 06-18368078.
 Aanmelding via: e-mail:
vormingswerk.cgk@gmail.com
 website:
www.cgk.nl/index.php?vormingswerk

Droogte in China (dorst)

Bonisa zending helpt bergbevolking in provincie Yunnan

In Yunnan is er in twee jaar geen druppel water meer gevallen. Het is de ergste droogte in honderd jaar. De voorjaars oogsten mislukken.

De stichting Bonisa zending helpt. Met duizenden flessen water hielp Bonisa voorgaande jaren de arme mensen in de bergdorpen.

Ook deze keer wil Bonisa helpen. Meer dan 7000 families en veertig scholen met ongeveer 10.000 scholieren worden van water voorzien.

Helpt u mee?
 Voor slechts 1 euro kunt u een emmer water vullen met 20 liter water.

Doe mee, help mee!

20 liter water voor 1 euro

Hoeveel liter neemt u voor uw rekening?

Postbank 31.555.32
 Grachtweg 20, 2161 HN Lisse
www.bonisa.nl | 0252 - 41 82 69

VAN STAVEREN
 Begraafnisverzorging

WIJ VERZORGEN ALLEEN BEGRAFENISSEN

Sumatrastraat 11 2405 EM Alphen aan den Rijn (0172) 233338
info@vanstaverenbegravenisverzorging.nl
www.vanstaverenbegravenisverzorging.nl

Kom over en help

Geeft u blijdschap aan een kind?

Met uw hulp kunnen 3.600 kinderen in Oost-Europa naar een evangelisatiekamp.

ANBI
CBF

Rabo 16 10 04 555 www.komoverenhelp.nl

Rust en ontspanning in de prachtige Vulkaaneifel!
(dichtbij Friedensstimme-gemeente)

Ruime appartementen te huur

Inl.: 0049-6594258990 en www.huizesolagratia.nl

Colofon

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren, Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopij voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:
 Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. Telefoon: 0184-669116. Fax: 084-2220131. Email: pand@solcon.nl ING 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 15,00 per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 14 dollar per jaar. Advertenties € 0,37 (ex. BTW) per mm met een kolombreedte van 6 cm. Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646